

Domoljub

V Ljubljani, 7. septembra 1938

Leto 51 • Štev. 36

Mlademu kralju: Bog živi!

V torek 6. septembra je naš kralj Peter II. dopolnil 15. leto življenja. Kratka je ta doba, vendar je že prinesla mlademu bodočemu vladarju eno največjih gorja na svetu: zgubil je svojega očeta. Sreča, da mu je ostala skrbna in izkušena mati, kraljica Marija, ki je posvetila in posvečuje dobri vzgoji bodočega vladarja veliko Jugoslavije vso svojo matersko skrb.

In tako raste kralj Peter II. pod dalekovidnim nadzorstvom kneza-namestnika Pavla v pridnega, delavnega, odločnega in modrega predstavnika in voditelja naše lepe Jugoslavije.

Mi katoliški Slovenci ljubimo Jugoslavijo tako iskreno, kakor ljubi sin svoj lastni dom. Dobro tudi vemo, da je obstoj Jugoslavije tesno zvezan z vladarsko hišo Karadžordžević. Zato z isto iskrenostjo ljubimo tudi našo vladarsko rodovino in njenega poglavarja, našega mladega kralja. Trdno smo prepričani, da je Jugoslavija, ako bo močna in edina, edina zaščitnica naših slovenskih narodnih in verskih svetinj.

To iskreno ljubezen do države in vladarske hiše poklanjajo stotisoči katoliškega slovenskega naroda mlademu kralju Petru II. za njegov rojstni dan v dar z najboljšo željo za srečno bodočnost in s pozdravom, ki je ogromni večini slovenske mladine najdražji:

Bog živi!

**Njegovo Veličanstvo
kralj Peter II.**

knjig in časopisja in ki so polne dece, so v življenjski borbi odporne in zmagovite. Nam Slovincem je treba prosvete. Jaz vam Slovincem iz Kočevja in kočevskega okraja samo čestitam, da razumete znamenje časa in da visoko cenite prosveto. Čestitam vam k novemu praporu in celi prosvetni slovesnosti!

Drugo, kar slavite danes Slovenci iz Kočevja in kočevskega okraja, je 20 letnica obstanka naše kraljevine Jugoslavije. Tabor za taborom, eden sijajnejši in veličastnejši od drugega, razglašajo vsemu narodu, doma in zunaj, naša nacionalna in patriotska čustva, dokazujejo zvestobo in vdanost vernih katoliških Slovincem do kralja in Jugoslavije ter kakor šiba padajo po onih, ki jih poznamo kot denunciante in obrekovalce.

Od Nemcev, ki so se priselili semkaj na našo zemljo, da najdejo pri nas kruha in strehe, s pravico pričakujemo, da bodo ostali v dobrem prijateljstvu s tukaj samoraslim slovenskim narodom, da bodo z njim vedno ne samo lojalni, ampak tudi zvesti in vdani jugoslovanski državljanji. Jugoslavija je naša dobra mati, zato moramo tudi mi, Slovenci in Nemci, biti njeni dobri otroci.

A da odklonimo vsako morebitno hudobno natolcevanje, lahko izjavimo, da mi ne sovražimo nikogar na svetu, ne sovražimo zlasti nobenega naroda, to je daleč od nas, ker vemo, da je sovražstvo v političnem življenju slab zidarski material, ki samo razkraja in podira, ruši in uničuje. Ljubezen do ljudi in naroda je, ki zida.

Mi stavimo velike upe v bodočnost. Prihodnji poslanci se bodo morali tudi brigati za svoj volilni okraj, brigati za kočevske Slovence, seveda pa se brigati in biti pravični tudi za tukajšnje Nemce.

Nato je izpregovoril dr. Korošec še nekaj o zunanji in notranji politiki in zaključil svoj govor takole:

Slovinci iz Kočevja in kočevskega glavarstva! Vi slavite danes svoj dan prosvete in dan svoje vdanosti nasproti državi in kraljevskemu domu. Prihiteli smo k vam, da s vami slavimo ta dva pomenljiva dogodka in prepričan sem, da vsa narodna Jugoslavija z vami preživlja današnji dan. Z menoj vred je prihitelo danes mnogo mladega slovenskega sveta iz vseh delov naše domovine. Prihiteli smo vsi, da s vami vred nasrkamo iskrenega in mladeniškega navdušenja za Slovenijo in Jugoslavijo. Slovenci iz Kočevja in kočevskega okraja! Niste sami, mi vsi smo z vami! Bog živi!

Po govoru voditelja Slovincem je zopet planil iz tabora krik veselja, zopet je padalo cvetje na slavnostni oder, ljudstvo je manifestiralo kot menda še na nobenem drugem slovenskem pokrajinskem taboru.

Niste sami, mi smo z vami

Minula nedelja, 4. septembra, je bila za našo slovensko kočevsko zemljo zgodovinskega pomena. Nad 6000 ljudi se je zbralo tega dne na velikem taboru v Kočevju. Mesto samo kot tako v zgodnjih jutranjih urah ni kazalo taboru posebno prijaznega obraza. Državne zastave so visele le na redkih poslopjih, ker jih niso razobesile nemške hiše, hiše slovenskih narodnih odpadnikov in tudi ne mnoge hiše gotovih političnih pristašev, da ne omenimo poslopja državne gimnazije, ki je prazno in puščobno zrlo na vrvenje tisočih, ki so se prej borili, da dobe slovenski srednješolski zavod v svoje roke.

Okróg osme pa so se že začele valiti množice proti kočevskemu kolodvoru. Nad 2000 ljudi je navdušeno pozdravljalo goste, ki so se od blizu in daleč pripeljali z vlakom. Sledil so: zmagoslaven sprevod skozi Kočevje, služba božja z verskim nagovorom vseuč. profesorja dr. Lukmana in blagoslovitev prapora prosvetnega društva, ki sta mu

botrovala ga. Peterlinova in minister senator dr. Kulovec.

Zelo zanimivo je bilo taborno zborovanje pod predsedstvom nadzornika Peterlina, na katerem so se oglasili k besedi mnogi govorniki, med njimi tudi g. svetnik Škulj, ki je lepo in navdušeno govoril o preteklih bojih in zmagah in o bodočih nalogah in borbah.

Višek odobravanja pa so vzbudile besede voditelja slovenskega naroda ministra dr. Korošca, ki je povedal tudi tole:

Dragi narod! Dvojno slovesnost obhajate danes Slovenci iz Kočevja in kočevskega okraja: prvo blagoslovitev in razvitje prapora prosvetnega društva, drugo 20 letnico obstoja naše kraljevine Jugoslavije.

Samo narod, ki je prosvetljen in moralen, je jak narod. Ne število, nego prosvetljenost in moralnost dajeta narodu moč osvajanja in odpora. Mi Slovenci hočemo biti odprni, močni, nezlomljivi. Zato pa moramo biti prosvetljeni in moralni. Samo hiše, ki so polne

Zvonik s cerkvico belo

Naše lepe bele cerkvice so že skozi dolga stoletja in bodo ostale tudi še za dolge čase kras in lepota naših pokrajin. Človeška roka je pomagala Stvarniku naše že itak lepe kraje še oplešati. Dosti čuta in okusa za lepoto so morali imeti naši predniki, ko so na vrhove naših gora, ko so na naše najlepše razgledne točke postavili te mične in očarujoče stavbe in stavbice. Ko bi komurkoli prišlo na misel, da je treba podreti naše cerkve po gorah in višinah, bi oropal našo zemljo za neprecenljiv delež njene lepote. Upamo, da do tega nikdar ne bo prišlo. Je že cesar Jožef dosti škote naredil našim cerkvam in našim pokrajinam s svojo nepremišljeno gorečnostjo. Novih »Jožefov« na tem polju prav nič več ne potrebujemo. Morebiti si že sam kdaj hodil po tujih krajih in se oziral na prazne razgledne točke. Ali ni treje oko nekaj pogrešalo? In ali ne postajajo tuji naravnost pozorni nad lepoto naših pokrajin ravno zaradi naših cerkva in kapelic, na katerih je naša zemlja naravnost bogata!

Zapisali smo besede: Zvonik s cerkvico belo. Ti naši zvoniki s svojimi baročnimi strehami! Zdaj jih ponekod opuščajo, češ da zahtevajo preveč dela in negovanja. Namesto njih pa postavljajo neokusne šilaste in korenjaste stavbe kipeli v nebesa. Seveda je z njimi manj dela in tudi manj stroškov. Toda če zaradi tega naziranja izginejo iz naših tal tako zanimivi zvoniki, bo z njih propadom propadel tudi velik del lepote naših pokrajin. Saj je to dosti kazi njih lepote, če ostanejo naši zvoniki dolgo časa kar beli in belkasti in sivi in sivkasti, namesto da s svojo rožnatočrno barvo oznanjujejo in uterjujejo lepoto naše zemlje, kjer imajo že stoletnoletno domovinsko pravico.

S cerkvijo belo. Spet je ravno belota naših cerkvic poseben znak, katerega morajo ohraniti in obdržati, če hočejo lepoto naše pokrajine dvigniti in oživljati. Vsaka druga barva ne spada v okolico, kjer že od nekdaj domujejo naše mične hišice božje.

Ali se današnji rod lepote naših cerkvic in njihovega pomena za našo zemljo še zaveda? Naša sramota bi bila, če bi se tega ne zavedali. In če bi si te lepote ne upali ohraniti. Seveda večkrat slišimo tožbo, da je težko ohranjevati naše starine, češ da je sedanjí rod preveč ubožen. Ne smemo misliti, da so naši pradedi imeli, sam ljubi Bog v nebesih ve, kakšne sijajne dohodke. Ne, ne in še enkrat ne! Tudi njim ni bilo poslano s samimi rožicami. Tudi oni so dobro vedeli, kaj je beda in kaj je siromaštvo. A vendar so imeli smisel in čut za zunanjo lepoto svoje domovine. Zato so to, kar so postavili, skušali ohraniti. Mi bi ne bili vredni sinovi svojih prednikov, če bi zavrgli to, kar so oni s tako ljubeznivo gojili.

Pa ne samo zunanost, tudi na notranjost obračajmo svojo pozornost. Gotovo je, da mora predvsem po naših cerkvah viadati snaga. Cerkev vsa v smeteh, cerkvene stene vse v pajčevinah — slabo znamenje za cerkovnika. Na prvi pogled se vidi, da je tak mož samo najemnik in da nima srca za cerkev. Pa naj bi ga župnik na to opozoril. Tako segate v mojo besedo. Kdor sam nima smisla in čuta za lepoto, ga tudi vsi župnikovi opominji in vsa njegova pozornost ne bodo pritirala na pravo pot. Za cerkveno snago treba imeti ne-

kaj smisla, pa precejšnjo mero vere in pobožnosti. Veste: pobožnost ne obstoja samo v molitvi, tudi za cerkveno snago je potrebna. Ker smo že pri snagi, povejmo, da resnična pobožnost zahteva tudi zunanjo cerkve precejšnjo mero snage in lepote.

Kar pogled povsod, kamor prideš, kakšna so pota, ki vodijo do cerkve in kako je s prostorom tam okrog cerkve, pa si boš lahko napravil sodbo ne samo o cerkovniku dotične cerkve, ampak tudi o ljudeh.

Pota do cerkve. Vsa razkopana, vsa zdrta, še ob nedeljah in praznikih polna smeja, celo hiše ob potu zanemarjene: vse priča, da cerkev v tistem kraju ne uživa posebne ljubezni in odličnega spoštovanja. In koliko bi stalo truda, če bi vsak pred svojo hišo tja do domače cerkvice posarbel za red in za snago!

Potem pa še prostor okrog cerkve. Če to ni lepo, če leče tam po tleh pred cerkvijo ostanke cigaretnega papirja in vse, kar je z njimi v zvezi. In vse od kadilcev popljavano, v cerkvi in zunanji cerkve. Vem sicer, da s

temle pisarjenjem ne bom nič dosegel, kvečjemu kak pomikovalen posmeh, češ: vse to so same malenkosti, kdo bo na to pazil in na to gledal! Saj je od tistih dni, odkar poznamo tobak, znano Bogu in ljudem, da so tobakarji najbolj brezobzirni ljudem na svetu. Zlasti, kar se tiče snage. Pa naj bo to doma, v družbi, na železnici, pred cerkvijo ali pa v cerkvi sami.

Se hušje od tobakarjev so pa marsikje okrog naših cerkva tiste neprijetne dišave, ki prihajajo tam izza kakšnih voglov ali iz gromovja tam kje v bližini cerkve, ali morda celo tam od zadnje strani cerkve sem. Veliki oltar, na njem se daruje najsvetejša daritev, par metrov proč pa se odlagajo po cele skladnice parfunov... Slišite, ljudje božji, ali vas ne obletava rdečica sramu, če slišite, da ima marsikje — morda tudi pri vas! — hiša božja tako malo spoštovanja? Dragi moji! Ne jezite se, ko to berete, pač pa, če je kdo prizadet, naj raje mirnim potom prizna: moja krivda, moja krivda, moja velika krivda.

Za danes samo še sklep: Hiši božji po naših in po drugih krajih več spoštovanja! Proč od nje z vsemi hudobnimi duhovi! Prihodnjic pa še kaj drugega.

Zadružniki so se zblížali

Dne 1. septembra je bil v Beogradu ustanovljen občini zbor Glavne zadrúžne zveze, kakor so to določala pravila novega zadrúžnega zakona, ki je bil izdan lani. Sprva sta se grupirali dve skupini zadrúžnih zvez. Prva, v kateri so bile zadrúge članice prejšnje Glavne zadrúžne zveze, v drugi pa so se zbrale tiste zadrúžne zveze, ki do lani še niso bile vključene v Glavno zadrúžno zvezo. Takoj po teh prvih občini zborih pa so se pojavili glasovi, naj se v zadrúžništvo uvede sloga in zadrúge enotno izvolijo eno samo vrhovno upravo. Po večdnevnih pogajanjih se je to posrečilo. Sporazum je bil sklenjen na tej osnovi, da pride v glavni odbor Glavne zadrúžne zveze 22 članov stare zveze in 11 članov Zveze zadrug za kmetijski kredit, a v nadzorstveni odbor od prve skupine 6, od druge pa 3 člani. Po tem sporazumu je bilo tudi določeno, da bo za predsednika izvoljen notranji minister dr. Anton Korošec, a za prvega podpredsednika minister brez listnice Voja Djordjevič. Tako je v popolni slogi potekel občini zbor. Vodil ga je notranji minister dr. Anton Korošec, ki je imel pri tem tale govor:

>Dragi zadrúžniki! Pred vsem delom, ki ga moramo danes opraviti, vas vse, ki ste tukaj zbrani, priščno pozdravljam, po vas pa tudi vse zveze in v njih vključene zadrúžnike. Vesel sem, da vidim tu zbrane predstavnike vsega našega zadrúžništva, ki imajo vsi eno misel: vložiti vse svoje sile za napredek zadrúžništva, ki je podlaga vsega gospodarskega, kulturnega in socialnega napredka naših najširših ljudskih slojev. Od 14.

junija 1910, ko je bila ustanovljena dosedanja Glavna zadrúžna zveza, pa do danes, je zadrúžništvo vesno izvrševalo svoje veliko poslanstvo ter se je lepo razvijalo kljub vsem težavam, ki so prišle na pot. To zadrúžništvo je naraslo številčno. Tedaj je bilo 11 zvez, danes jih imamo okoli 35; od 4000 zadrug, ki jih je tedaj imela Glavna zadrúžna zveza, jih je danes 15.000. Število zadrúžnikov je danes že prekoračilo en milijon. S ponosom gledamo na to veliko zadrúžniško vojsko, ki ima na svojih zastavah mavrične barve zapisano: Ljubezen, mir in sloga za dobrobit naroda.

Zadrúžništvo je močna in krepka organizacija ne samo po svoji številčni sili, ampak še bolj po moči svojih idej. Prepričani smo, da je zadrúžništvo element duhovnega in materialnega blagostanja, motor, ki žene končno tudi naše vasi v prizadevanju za blagostanje in kulturni napredek. Pri nas nimamo niti ene kulturne, niti gospodarske organizacije, ki bi bila tako velika in močna, kot je zadrúžništvo. Zato je ta organizacija činiatelj, s katerim morajo računati vsi, ki žele dobro narodu in državi. Kot akoraj 20-letni zadrúžni delavec v Jugoslaviji morem s ponosom pokazati na duha pomirljivosti in strpnosti ter složnega sodelovanja, ki je vladalo v teh zadrúžnih vrstah. Zadrúžna ideja je bila vez, ki je vezala ljudi raznih političnih in svetovnih nazorov in ta zveza se je kazala v medsebojnem vzajemnem delu. Uspehi našega zadrúžništva v teh skoraj 20 letih niso majhni. To kaže že omenjeno število zadrug in zadrúžnikov, to dokazujejo naši številni zadrúžni domovi, zadrúžni tečaji, manifestacije, promet in sodelovanje zadrúžništva na vseh področjih narodnega gospodarstva. Ne mine teden, da se ne bi imeli prilike prepričati o šilavi delavnosti našega zadrúžništva. V inozemstvu uživa naše zadrúžništvo lepo ime. Tuji zadrúžniki nas obiskujejo ter iščejo zveze z nami in nas vabijo na svoje zadrúžne

Dobro in poceni

kupite vsakovrstno oblačilno blago pri staroznani manufakturni trgovini

Janko Češnik

Ljubljana, Lingarjeva ulica 1.

KAJ JE NOVEGA

ZAHVALA

France Kranjec, posestnik v Bukovici št. 8, v župniji Vodice n. Lj. se iskreno zahvaljuje upravi Domoljuba za 1000 din, katere je prejel, ko mu je letos pogorela stanovanjska hiša. Že tretji dan po nesreči sem prejel znesek, ki mi je prvi pomagal iz največje denarne stiske. Domoljub pač zasluži, da hi ga sleherni hiša imela naročenega.

Bukovica št. 8, dne 18. avgusta 1938.

Kranjec Franc.

DOMAČE NOVICE

d Blagoslovitev Baragovega doma v Dobriču je bila v nedeljo, 4. septembra. Do 4000 ljudi se je zbralo k slovesni blagoslovitvi, ki jo je opravil sam škof dr. Rožman. Prezvizišeni je opravil tudi službo božjo in prekrasno izpregovoril o nalogah novega prosvetnega doma, ki naj dopolnjuje vzgojo v domači hiši. Sledil je tabor, na katerem so govorili domačin Jože Lah, odvetnik Weble in trebanjski dekan Ivan Tomažič. Na tabor sta nazadnje prišla tudi minister dr. Krek in senator dr. Kulovec, ki ju je množica navdušeno pozdravila. Popoldne se je vreme začelo kvariti, vendar je mladina na telovadišču nastopila in dobro izvršila svojo nalogo. V začetku je zbrane telovadce in gledalce pozdravil minister dr. Krek, ki je zlasti poudarjal, da so naše mladinske ustanove srčna zadeva nas vseh in da se ne bomo ustrašili nobenega boja, da jim izvojujemo popolno enakopravnost.

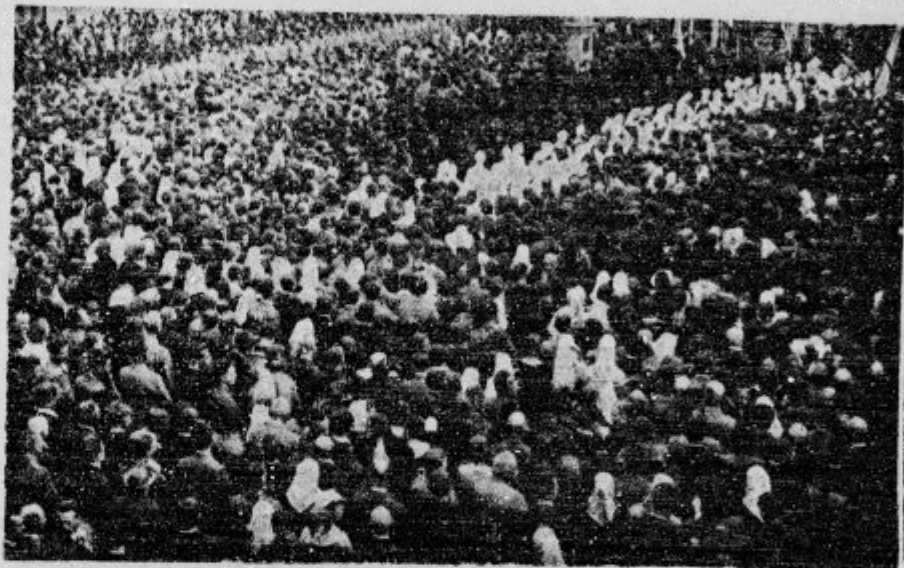
d Salezijanski mladinski dom so blagoslovili v nedeljo, 4. septembra, v Celju. Sv. obred je izvršil celjski opat Jurak. Slovesnosti je prisostvovalo do 3000 ljudi, med njimi tudi okr. načelnik dr. Zobec in celjski župan A. Mihelčič.

d Na povratku z Bleda so se odposlanci Pax Romane ustavili v Ljubljani, kjer je bilo še zaključno zborovanje. Pozdravne govore sta tu imela med drugimi župan dr. Adlešič in rektor vseuč. dr. Kušej. Za predsednika mednarodnega odbora je bil izvoljen ameriški odposlanec dr. Kirchner. Poslovilni govor pa je imel duhovni vodja Gremaud.

d Ne govorite samo: »Kmet je steber države,« ampak... Zopet prihajajo pritožbe iz vseh škocijanskih vasi, da so se divji pra-

šiči pokazali po njivah, kjer raste krompir in koruza ter delajo tam veliko škodo. Kmetje prosijo okrajno načelstvo, da nujno ukrepe potrebne, da se škodljiva žival uniči, ker drugače bodo tukajšnji revni kmetje popolnoma ob pičli predelek.

d Potomeci slovenskih prednikov. Iz nekdanje Avstrije prihaja veliko pisem, s katerimi zahtevajo potomci slovenskih izseljencev krstne liste, poročne liste, mrliške liste, da morejo pred svojo oblastjo dokazati arijsko pokolenje, sicer jim preti izgon, kajti po-

Množice na narodnem taboru v Kamniku.

tomci Židov nimajo pravice ostati v mejah Hitlerjeve države. Težava je pa s takimi listinami. Po poštnem povzetju se listine ne morejo poslati v Nemčijo. Denarja za kolke in pristojbino pa ne morejo poslati po pošti, ampak šele po dolgem času po banki. — Če bi dobro prereševali bližnjo in daljnjo preteklost prebivalcev bivše male avstrijske republike, bi v več kot polovici prebivalcev lahko našli sledove — slovenskega pokolenja.

d Nemško letalo je pristalo pri Jarenini. Ono popoldne so prebivalci severne meje

opazili, kako tava neko nemško letalo ter išče prostora za pristanek. Letalo se je spuščalo vedno niže, dokler ni pristalo na nekem travniku pri Jarenini zaradi pomanjkanja bencina. Orožniki so takoj zastražili nemški dvokrovnik in obvestili naše vojaške oblasti, te pa zopet letalsko poveljstvo v Zagrebu, ki bo poslalo posebno komisijo. Obmejno prebivalstvo je šlo pilotu zelo na roko. V letalu je bil samo pilot, ki je navajal, da je zašel in ni vedel, da je na jugoslovanskem ozemlju.

d Pri zaprtju ali pa pri motajah v prebavi vzemite jutraj na tešče kozarec naravne »Franz-Josef« vode

d Mlada kneževiča v Kranju. Dne 3. septembra se je nenadoma in nepričakovano

ustavil na Glavnem trgu majhen in prav ličen športni avto. Vodil ga je mlad deček, poleg njega pa je sedel še starejši gospod in drugi deček. Ze številka avtomobila kakor tudi uniforma je vzbudila pozornost, ki je privabila precejšno število meščanov, posebno mladine, ki je v mladem vozniku spoznala sina kneza-namestnika Pavla kneževiča Aleksandra in njegovega brata kneževiča Nikolo v spremstvu njunega vzgojitelja. Gostje so stopili najprej v trgovino Berjak, potem pa peš v trgovino Savnik. Visoki kupci so želeli primerna darila za dečke. Kneževič Aleksander si je izbral škatlo z kovinastimi deli, s katerimi se potem po vzorcih lahko sestavljajo različni stroji. Gospod Lozer, ki je stregel visokim gostom, jim je na njih željo pojasnil tudi delovanje blagajne. Kneževič Aleksander se je zelo zanimal za sestavo

Telovadni nastop katoliške mladine v Dobriči.

manifestacije. V mednarodnem združenem svetu mi nismo neopažen činitelj.

Tako je bilo do zdaj. Če Bog da, bo v doče še bolje. To je moje trdno prepričanje. To prepričanje ni brez podlage. Mi smo se danes vsi zbrali tu in bomo še bolj složni, še močnejši in bo v nas še več poleta. Glavna združena zveza bo sprejela v svoje članstvo vsako novo zvezo, v kateri je bilo na dan, ko je bil uveljavljen zakon o gospodarskih združenjih, vključenih 50 zadrug in ki je te druge resnično nadzorovala. Združena ideja je tako velika in tako močna, da mora vse drugo odpasti, kadar gre za vprašanje uresničevanja te ideje. Pred nami so velike naloge. Pred nami je široko polje dela. Ne oziraje se na nevažne vsakdanjosti, bomo šli vsi složno na delo, ki bo rodilo velike koristi za ves naš narod in za vso našo državo. V trdnem prepričanju, da je združništvo zadnja pod-

laga našega narodnega blagostanja, da je izvor moči in sile naše države, vas pozivam k vztrajnemu delu v združništvu. Pred očmi nam je vsem upoštevana in zadovoljna Jugoslavija. S slogo, ljubeznijo in neumornim delom ustvarimo potom združništva pogoje, da Jugoslavija tudi bo takšna.

Pri volitvah častnega predsedstva je bil soglasno izvoljen za predsednika notranji minister dr. Anton Korošec, za podpredsednika pa minister inž. Djordjevič. — Pri volitvah upravnega odbora pa je bil izvoljen za predsednika dr. Korošec, za I. podpredsednika minister Djordjevič, za II. podpredsednika Miloš Štibler, za III. podpredsednika Stepan Postičič in za IV. podpredsednika dr. Anton Novakovič. Ko je bilo zborovanje zaključeno, so vsi navzoči združniki navdušeno pozdravljali ministra dr. Antona Korošca.

tega stroja-blagajne, ter je tudi sam nekajkrat preizkusil delovanje te ročne blagajne. Kneževič Nikola si je izbral malo električno ročno svetilko ter si kupil tudi primerno število rezervnih baterij. Kneževič Aleksander se je začudil veliki množini blaga ter je prosil pojasnila. Gospod Lozer je odpeljal visoke goste v I. nadstropje, kjer je izdelovalnica perila. Tu so pokazali mladima kneževičema razne stroje; posebno pozornost je vzbudil avtomatski stroj za šivanje gumbov in šivanje gumbovic. Mlada kneževiča sta se za pojasnila lepo zahvalila in se nato z avtomobilom odpeljala do trgovine Kušljan, kjer je kneževič Aleksander avto zaobrnil proti Brdu. Mladina, ki se je na trgu zbrala, je živahno vzklikala obema kneževičema, onadva pa sta odzdravljala.

d Palača banke Slavije. V Ljubljani so zidali 7-nadstropno palačo banke »Slavije«. Betonirali so začeli v začetku zime. Porabili so doslej že 230.000 kg železa in 200 vagonov cementa. Načrt je napravil arh. Ivo Medved, vsa dela pa bodo opravili domači podjetniki.

d Romunija nas je prehitela. Izmed 4645 občin cele naše države ima elektriko le 713 ali 15,3% občin, v razmerju po prebivalstvu pa 27% prebivalcev, nekaj nad 4 milijone oseb. Romunija nas je v tem že prehitela.

d Nabavljalno in prodajno zadrugo so ustanovili združeni krojači v Belgradu. Pravila te zadruge so že potrjena in bo zadruga v kratkem začela poslovati. V krojaški obrti bo to prvi začetek belgrajskega združništva. Krojači iz Belgrada so zadnje čase uvideli, da si morejo izboljšati svoj položaj le na ta način, če se organizirajo in ustavovne tudi svoje zadruge. Do ustanovitve te zadruge najbrž še ne bi prišlo, če se ne bi zanjo toliko potegovali skoraj brezpravni krojaški mojstri in njihovi pomočniki, ki žive na periferiji Belgrada. Teh je okoli 1500. Vsi so si edini v tem, da bodo le na zadrugski podlagi mogli konkurirati velikim trgovinam in prodajalnicam izdelave krojaške robe.

d Da ne bo ovire. Ministrstvo za pošto, telegraf in telefon je na podlagi zakona o Dru-

V župnišče so vlomili

V noči od 27. na 28. avgust je bil ob dveh zjutraj izvršen velik vlom v župnišče v Rečici ob Savinji. Tat je vzel pod bližnjim kozolcem lestev in jo prisolnil k zidu župnišča v bližini kuhinje. Neopaženo se je splazil v župnišče in z dletom odprl pisarno, kjer je pobral 2500 dinarjev gotovine in uro, vredno 1000 din. V pisalni mizi je našel tudi ključ od železne blagajne, ki jo je nato odprl in iz nje pobral ves cerkveni denar, ki ga je bilo 19.700 din. Poleg tega je tat ukradel tudi dva srebrna in pozlačena mašna kelihna, vredna 8000 din. Vsega skupaj je torej tat naredil 28.7000 din škode.

Po svojem tatinskem poslu se je neznanec splazil spet previdno iz župnišča, tako

da ga nihče ni opazil. Kuharica je sicer aližala sumljivo škrabljanje, pa je mislila, da ga povzročajo miši.

Tatvino je opazil v nedeljo zjutraj na vse zgodaj duhovni svetnik Anton Požar, ko je prišel po kelih, da bi maševal. Na svoje veliko presenečenje pa je našel blagajno odprto in prazno in tudi dragocenih kelihov ni bilo nikjer. Takoj je obvestil o tem velikem vladu orožnike v Mozirju, ki so brž začeli stikati za nenavadno predrznim zločincem. Do zdaj tatu še niso našli, vsa javnost pa z največjo nestrpnostjo pričakuje, da ga bo prav v kratkem dosegla roka pravice. Domnevajo, da je vlomilec eden tistih, ki so mu bile razmere v župnišču dobro znane.

štva Rdečega križa odredilo, da se mora v času od 19. do 25. septembra t. l. plačati za vsa navadna in priporočena pisma, dopisnice, razglednice, navadne in vrednostne pakete ter za telegrame v tuzemskem prometu obvezno posebno pristojbino za Rdeči križ v znesku 50 par. Za ostale poštno pošiljke, kakor tudi za one pošiljke, ki so po zakonu poštnine proste, se ta pristojbina ne plača. Za pošiljke v inozemstvo plačilo pristojbine ni obvezno. Pristojbina za Rdeči križ se plača s posebnimi znamkami Rdečega križa.

m Mleko so podražili kmetje iz okolice Belgrada. Ceno so dvignili kmetje, ki zalagajo našo prestolnico z mlekom. Prodajajo ga zdaj po tri dinarje za liter. Podražitev mleka utemeljujejo kmetje s tem, da je letos živinske krme zelo malo in da se je tudi seno, ki ga morajo po mnogih krajih kmetje sami kupovati, zelo podražilo. Zato tudi mleka ne morejo dajati po takšni ceni kot dozdaj.

d 470 novih vagonov hoče kupiti prometno ministrstvo. Ne bodo pa samo potniški, pač pa tudi poštni in tovorni, za prevoz petroleja in drugih tekočin, za prevoz mesa itd. Nekaj vagonov bodo naredili doma po raznih večjih in manjših tovarnah za vagono, večino njih pa

bodo kupili v Italiji in nekaj tudi na Poljskem. — Koliko novih vagonov bo krožilo v Sloveniji, kjer si sedaj menda še dva vagona nista podobna — bomo svoječasno poročali.

d 40 letnico obstoja je praznovalo te dni I. delavsko konsumno društvo na Jesenicah. Med drugim so priredili ob tej priliki tudi srečolov v korist Vincencijeve konference.

d Za državno stražo pri prireditvah. Te dni je notranji minister sporazumno z ministrskim svetom izdal uredbo o upravnih pristojbinah za policijsko nadzorno službo pri javnih prireditvah; po tej uredbi imajo prireditelji plačati določeno upravno pristojbino za vse javne prireditve, navedene v uredbi.

d Peter, Tomislav in Andrej. Trojčke je povila 25 letna žena nekega delavca v Stari Palanki v Vojvodini, Julija Šendlinger. Ko so prišli na svet, so vsi trije skupaj tehtali pet kilogramov. Za botra jim je bil neki siromašni tamkajšnji domačin in on je tudi odločil, da so tri male novorojenčke krstili z imeni Peter, Tomislav in Andrej, kakor je ime trem sinovom naše kraljice Marije. Ker starši niso imeli dovolj sredstev, da bi novorojenčke vzrejali doma, se je po nekaj tednih napotila njihova mati v Subotico k upravniku otroškega zavetišča ter ga prosila, naj sprejme otroke v oskrbo. Upravitelj se je je usmili in sprejel otroke v »Kolevko«, kakor se imenuje to državno otroško zavetišče. Vsi trije otročki so zdravi in se neverjetno lepo razvijajo. V tej državni otroški ustanovi bodo ostali, kakor pravi upravnik, še eno leto, dokler ne bodo popolnoma krepki, nato pa jih bodo izročili staršem.

d Kaj jim vse na misel pride. Veliko pozornost je vzbujala v Mariboru te dni novica, da sta utonila v Dravi dva mala fanta. Dopoldne je namreč prišla na policijo vsa obupana tkaalka Terezija Rezman ter je dejala, da pogreša svojega 19 letnega sina Josipa, ki se je podal v soboto popoldne v Käferjevo kopalilišče. V družbi 18 letnega brezposebnega natakarja Arturja Jana se je Rezman odpeljal v modro pobarvanem čolnčku po Dravi. Oba fanta sta pustila obleko v kopalilišču v kabini, s čolnom pa sta izginila ter se ništa več vrnila. Ker so našli zvečer obleke v kabini, so bili vsi prepričani, da sta se fanta v deroči Dravi pre-

Slovenski vseučiliščniki pomagali dvigniti škropilni avto iz jezera

Nedavno je velik škropilni avto blejske občine zdrknil globoko v Blejsko jezero. Za blejsko občino je bil dvig potopljenega škropilnega avtomobila precej kočljivo vprašanje. Zvedeli so, da ima v Ljubljani skupina mladih fantov-akademikov potapljaški aparat, ki so si ga sami izdelali. Na prošnjo občine so ti z veseljem prišli pomagat. Omenjeni potapljaški aparat je dokaj enostaven: pločevinaasta želada, ki ima spredaj veliko šipo, ob straneh dve svinčeni uteži po 8 kg, zadaj pa gumijast ovrtnik, ki se prilaga ramenom. Na stropu je ventil, do katerega vodi 15 m dolga debela gumijasta cev, skozi katero dovajajo potapljaču potrebni zrak. Izdihani zrak uhaja spodaj v vodo. Na želado je pritrjen tudi globinomer, to je priprava, ki potapljaču točno kaže globino, v kateri se nahaja.

Potapljači so imeli že prakso in izkušnje z morja, kjer so se dva meseca dan za dnem potapljali in raziskovali življenje morskoga dna. Prvi je imel nalogo, da ugotovi lege avtomobila in druge važne okolnosti. Samo

dobrih 5 minut je ostal pod vodo, ker je bila voda precej hladna. Povedal je, da je sprednji konec avtomobila obrnjen naravnost proti bregu. Naslednji je šel privezat dve verigi, tretji je privezal še tretjo. Verige so delavci navezali na škripčevje in začeli vleči. Čez nekaj časa je šel pod vodo četrti izmed fantov, da pogleda, kako avto napreduje. On se še nikoli ni potopil in je tudi hotel doživeti to stvar. Pa ni šlo tako gladko. V vodi se je aklonil, menda je hotel plavati z glavo navzdol, voda mu je napolnila želado in preden se je vzravnal, je že butnil s šipo ob kamen na dnu. Šipa se je zdrobila v kosce, zato je po vrvi brž slezal nazaj gor, za noge so ga potegnili na suho. Vsi so se prestrašili, ko so zagledali s krvjo oblit obraz. K sreči pa ni odnesel drugega kot par prask po obrazu. Celado so hitro popravili in se potopili še enkrat. Potem je bilo delo potapljačev končano. Dvig avta pa je dal delavcem še ves drugi dan polne roke dela, končno so ga pa vendar srečno rešili iz objema povodnega moža.

Docent dr. Ivan Matko

specijalist za notranje bolezni in šef internega oddelka ordinira v Ljubljani, Gledališka ulica 4 od 1/11. do 1. in od 2.—4. ure popoldan.

vrnila in utonila. Naslednje dopoldne pa je prišlo iz Ptuja poročilo, da se nahajata oba fanta tam čila in zdrava. Nameravala sta odpotovati iz Maribora v Belgrad, kjer sta mislila, da bosta dobila službo. Ze v Ptujju pa sta se ustavila ter ostala tam pri sorodnikih. Oba sta bila namreč oblečena samo v kopalno obleko, ker sta drugo obleko pustila v Mariboru v kabini. Med potjo v Ptuj jima je šele padlo v glavo, da v Belgradu ne moreta iskati službe v samih kopalnikih, pa sta se zaradi tega za par dni ustavila v Ptujju pri sorodnikih.

d Radgonaški koledvor urejujejo. Dela na železniški postaji v Gornji Radgoni živahno napredujejo. Delavski oddelek zaposluje stalno nad 60 delavcev. Dokončujejo se nasipi za nove tirske in polagajo temelji za postajno poslopje. Veliko postajno poslopje in pa skladišče bo dograjeno do zime in bo po sedanjih računih stalo nad 800.000 din. Tako bo imela Gornja Radgona, ki je eden najprometnejših obmejnih krajev v Sloveniji, velik in moderen koledvor.

d Bolgarski delavci so nas obiskali. Nad 250 delavcev in delavk bolgarske delavske zveze je sprejel te dni minister za socialno politiko in narodno zdravje Dragiša Cvetkovič. Sprejema se je udeležil tudi glavni odbor Jugorasa na čelu s predsednikom dr. Djordjem Pesičem in velikim številom delavstva, včlanjenega v Jugorasa. Bolgarski delavci in delavke so ministra Cvetkoviča viharno pozdravili. Nato je pevsko društvo »Bratstvo« zapelo himno Jugorasa, ki so jo navzočni navdušeno sprejeli. Minister Cvetkovič je imel zatem daljši govor, v katerem je pozdravil bolgarske delavce ter jim zaželel dobrodoščilo. Poudaril je tudi potrebo po čim tesnejšem bratskem sodelovanju bolgarskih in jugoslovanskih delavcev. Zvečer je priredil v Delavskem domu minister Cvetkovič veliko večerjo bolgarskim gostom v čast.

d Izvoz naše živine je zelo padel to leto. Ni se zmanjšal samo pri eni ali drugi vrsti živine, pač pa prav pri vseh. V prvih sedmih mesecih tega leta smo iz Jugoslavije izvozili 229.175 glav živine in smo zanjo dobili 252.3 milijone dinarjev. Koliko je izvoz živine letos nazadoval, kažejo te številke, če jih primerjamo z lanskimi. Lani smo izvozili 424.078 glav živine in smo zanjo dobili 393.3 milijone dinarjev. Torej se je izvoz zmanjšal za 35.85 odstotkov ali za 141 milijonov dinarjev.

d Bogu, kar je božjega. Vse državne in samoupravne oblasti so dolžne podpirati cerkvena oblastva in sodišča pri izvrševanju nji-

Slovaki so predložili svoje zahteve

Parlamentarni klub slovaške ljudske stranke je izdelal spomenico o avtonomiji in jo izročil parlamentu. »Slovakc poudarja, da je spomenica posledica temeljito proučenih razmer in se razteza na vse panoge državnega življenja. V spomenici zahtevajo Slovaki popolno preureditev države na temelju nove ustave. Spomenica obsega 8 točk: 1. Češko-slovaška ne sme biti več centralistična država, temveč mora postati zvezna država. 2. Na slovaškem področju mora biti slovaški jezik uradni jezik. 3. Priznanje posebnega slovaškega državljanstva. 4. Zakonodajna oblast parlamenta se mora omejiti in mora biti na slovaškem področju pridržana le slovaškemu parlamentu, razen v vprašanih obstoja drža-

ve, kakor je n. pr. narodna obramba. Samo takšna vprašanja se morejo razpravljati v osrednjem parlamentu. 5. Slovaška mora imeti v mirni dobi na svojem področju slovaško vojsko s potrebnimi omejitvami za primer mobilizacije. Slovaki morajo služiti v slovaških polkih, katerih poveljniki morajo biti Slovaki. 6. V praškem osrednjem parlamentu morajo biti Slovaki zastopani z 69 narodnimi poslanci in 39 senatorji, medtem ko so doslej imeli 61 narodnih poslancev in 30 senatorjev. 7. Pri izvolitvi predsednika republike mora večina parlamenta zajeti prav tako tudi večino slovaških narodnih poslancev. 8. Izvršilna oblast na Slovaškem mora biti poverjena vladi, ki je odgovorna slovaškemu parlamentu.

hovih sklepov, razsodb itd., tak nalog je izdal davčni oddelek finančnega ministrstva finančnim ravnateljstvom in davčnim upravam. Če je z razsodbo cerkvenega sodišča kdo obsojen na plačilo cerkvene pristojbine, a je noče plačati, se bo izterjava te pristojbine prenesla na izvršilne finančne oblasti. V zvezi s tem je dolžnost davkarji, da tudi cerkvene pristojbine izterjavajo, če to od njih zahteva cerkvena oblast na podlagi veljavnih razsodb ali odlokov, prav tako kakor so dolžne izterjavati tudi versko doklado.

VINA dolenska, štajerska in sploh vseh vrst, kupite pri **CENTRALNI VINARNI v Ljubljani.**

d Tudi slovensko šolstvo je še nepopolno. Drinski banovini je uspelo, da je iz posojila za javna dela dosegla vsoto 20 milijonov, ki jo bo banska uprava porabila za šolske zgradbe po Bosni in Hercegovini, kjer je nepismenost — poleg Južne Srbije — v vsej državi gotovo največja. Del te vsote bo šel za šolske zgradbe v Sarajevu, na prvem mestu za šerijatsko gimnazijo in za delno kritje izdatkov za žensko gimnazijo. Ostanek vsote pa bo ves za nove ljudske šole na ozemlju banovine.

d Meso je kradel. Dne 24. avgusta je opazil čuvaj mestne klavnice mesarskega pomočnika, zaposlenega pri mesarskem mojstru Piršu, kako skriva v mariborski hladilnici cekar, ki je bil poln mesa. Naslednjega dne ob 4 zjutraj je čuvaj opazil, da je prišel po cekar z

mesom v akrivališče neki L. ter ga hotel odnesti. Čuvaj mu je cekar vzel ter obvestil o tem mojstra Pirša, ta pa policijo. Pirš je tudi prijavil, da mu je v zadnjih mesecih izginilo deset celih telet, več telečjih koz in neugotovljena količina mesa. Piršev pomočnik je potem priznal, da ga je L. pregovoril k tatvinam mesa. Tudi prejšnji Pirševi pomočniki so baže svoje-mu mojstru kradii meso ter ga prodajali L. za manjše zneske. L. je dajal pomočnikom za cekar boljšega svežega telečjega in svinjokega mesa v teži okrog 20 kg po 50 din. Pomočnik je sam priznal, da je »prodal« na tak način L. za približno 4000 din svežega mesa. L. je bil aretiran ter oddan sodišču, obenem pa mu je policija zaplenila 5200 din gotovine, ki so jo našli pri njem.

d Tedenski sejmi v Brežicah zopet dovoljeni. Z razpisom kralj. banske uprave v Ljubljani so zopet dovoljeni tedenski svinjski sejmi v Brežicah. Sejmi so vsako soboto, ako pa je na ta dan praznik, pa en dan prej. Znano je, da se v brežiškem in sosednjem krškem okraju goji zelo dobra svinjska pasma.

d Kdo ga bo posnemal? Dr. Jan Bafa, znani industrijalec iz Češkoslovaške in predsednik delniške družbe Bafa v Borovu, je stavil prosvetnemu ministru na razpolago svoj del čistega dobička za preteklo leto v znesku 152.670 din z željo, da jo uporabi v prosvetne namene. — Če bi tudi drugi naši »petičniki« kaj prispevali za prosvetne namene, bi visoka šolnina, s katero smo Slovenci po vojni oblagodarjeni, lahko povsem odpadla.

d Ne kradi. Dva Rusa v Belgradu so zaprli. Obtožena sta, da sta poneverila, oziroma ukradla velike dragocenosti, ki so jih ruski begunci prinesli v Jugoslavijo, ko je v Rusiji izbruhnila revolucija. Tedaj so rešili velike dragocenosti neke petrograjske zastavljavnice. Z neko ladjo je general Vrangelj to blago pripeljal v Kotor, od tam pa so ga prenesli v Belgrad in ga shranili v kletih finančnega ministrstva. Šele zdaj po 16. letih pa so ugotovili, da je zmanjkal kovčeg z najraznovrstnejšimi dragocenostmi, o katerih pravijo, da so bile vredne več milijonov. Tako je padel sum na dva Rusa, in sicer na Genzelja in Leva Teodorovič-Kvašinskega. Do zdaj še nista ničesar priznala. Zdi se, da jih je bilo v zvezi s to tatvino še več, ne samo dva.

d Mladenci rekruti! Oni, ki ste potrjeni k vojakom in imate pravico do osvoboditve ali skrajšanega roka službe, čimprej vstop v kader, odložitev službe v kadru — informirajte se in uredite svoje zadeve pravo-

Narodne manjšine v boju za obstoj

Dne 16. avgusta so zaključili v švedskem Stockholmu letošnji sestanek evropskih narodnih manjšin. Slovensko in hrvatsko manjšino v Italiji sta zastopala predsednik kongresa dr. Wilfan in dr. Besednjak, slovensko manjšino na Koroškem v Nemčiji pa dr. Tischler in dr. Petek, medtem ko je hrvatsko manjšino na Gradiščanskem zastopal dr. Lovro Karall. Poleg naštetih jugoslovanskih manjšin so bile za stopane še naslednje: Madžari iz Jugoslavije, Romunije in Češkoslovaške, Nemci iz Danske, Estonije, Letonske, Poljske, Romunije, Češkoslovaške in Madžarske, Švedi iz Estonije, Ukrajinci iz Poljske in Romunije, Rusi iz Estonije, Litve, Letonske, Poljske in Romunije. Stevilne manjšine, ki niso mogle poslati zastopnika, so poslale brzojavne pozdrave, kot na pri-

mer Litvanci in Belorusi iz Poljske, Katalonci iz Spanije. Na koncu drugega dne je zbor sprejel naslednje zahteve: 1. Kongres smatra ljubezen do svoje lastne narodnosti kot eno najvišjih нравnih zapovedi. Toda ta ljubezen vključuje tudi spoštovanje do drugih narodnosti in do njihovih življenjskih pravic. 2. Položaj narodnih manjšin v Evropi se čedalje bolj slabša. Kongres svari Evropo pred takšnim razvojem in poziva vse evropske vlade, naj se odločijo za dokončno pravično ureditev narodnostnega vprašanja, tako da bodo vse narodnosti mogle uživati politično in kulturno enakopravnost. 3. Kongres se zahvaljuje švedski državi in švedski javnosti za ljubeznivo gostoljubnost. Zahvaljuje se predsedniku dr. Wilfanu in tajniku baronu Uexküllu za njuno poštrevno delo.

tasno! Ako je rok zamujen, se ne da več pomagati. — Vsa pojasnila daje proti malenkostnemu plačilu koncesionirana pisarna Per Frane, kapetan v p., Ljubljana, Maistrova 14. — Za odgovor priložite kolek ali znamko za 6 dinarjev.

d Vsi, ki mnogo jedo in stalno sede in trpe zaradi tega prav pogosto na trdi stolici, naj pijejo vsak dan čašo naravne »Franz-Josefove« grenke vode, ki se mora poprej segreti. Davno preizkušena in priznana »Franz-Josefova« voda se odlikuje po svojem sigurnem učinku in prijeni porabi.

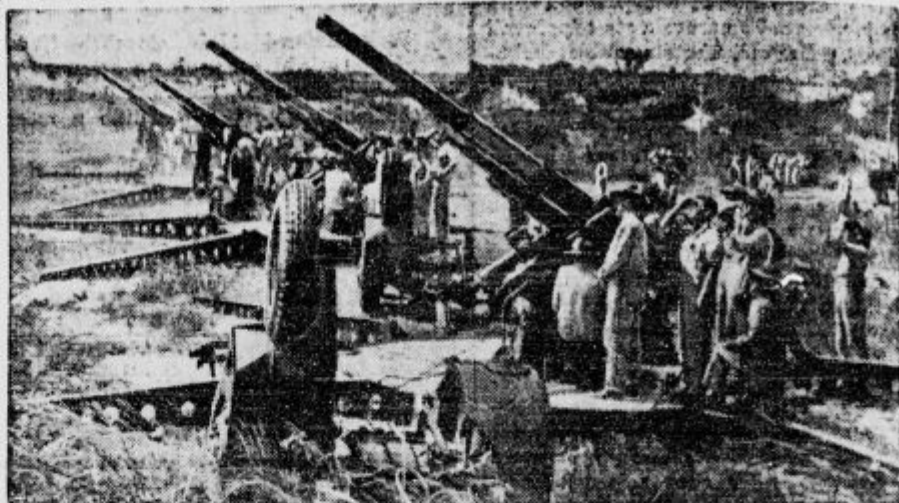
Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S. br. 15485, 20. V. 35.

IZ DOMAČE POLITIKE

p Dr. Koroševi govori. Ves tisk po državi v izčrpnih izvlečkih prinaša govor našega voditelja dr. Korošca, ki ga je imel v nedeljo v Ljutomeru. Zlasti vsi listi ponatiskujejo tiste odstavke, ki govore o volitvah in o zadnjih osebnih izpremembah v vladi. Hrvatskim listom zlasti niso ušli stavki, da bo pri prihodnjih volitvah v vsej državi vsekakor zmagala JRZ, na Hrvatskem pa da bo to pot še močna bivša HSS. — Drugi govor dr. Korošca, ki tudi te dni gre po jugoslovanskem časopisju, pa je govor, ki ga je imel na zborovanju »Pax Romane« na Bledu in v katerem zavrača podla obrekovanja, ki so jih nasprotniki države svoj čas širili o državi, češ da nečloveško in neusmiljeno ravna s komunisti.

p Tudi drugod je tako. Na dan občinskih volitev pri Sv. Križu pri Kostanjevici, kjer je s 506 glasovi proti 111 glasovom zmagala lista JRZ, so za nasprotnike na vso moč agitirali Sokoli od Sv. Križa in iz Cerkelj. Vsi so imeli na prsih pripete sokolske znake, volivce pa so izzivali ter venomer kričali: »Živel dr. Maček! Dol Stojadinovič! Dol dr. Korošec!« Imena tistih Sokolov in imena prič so na razpolago.

p Hrvatski predsednik. Časopis »Daily Telegraph« objavlja člančič, kjer čitamo tudi sledeče: »Dr. Maček, voditelj Hrvatov, ki je izdal skupen manifest s srbskimi opozicionalci, v katerem obsoja vlado dr. Stojadinoviča, je izredna balkanska osebnost. Hrvati ga obožujejo in ga zmerom nagovarjajo s »predsednikom«. Dr. Maček je prijazen človek, manjše postave z osivelimi lasmi in brki. Njegov »predsedniški« dvor je skromna majhna hiša blizu Vseučiliškega trga v Zagrebu. V opremljeni sobi, kjer sprejema obiskovalce, nosi srajco z odprtim ovratnikom, volnen džemper in zmečkano obleko in najbrž najslabši par čevljev. Ni krase katerega evropskega državnika.

Ameriška armada je imela nedavno velike manevre, na katerih so preizkušali tudi nove protiletalske topove, ki jih kaže naša slika.

Dr. Maček neprestano kadi in si sam zvija cigarete iz zlate tobačnice, na kateri je vrezljan veliki M. Čeprav so njegovi pristaši večidel kmetje, je on sam bivši častnik avstro-ogrske vojske.

p Še ena o »vitezih«. V noči od onega petka na soboto je bilo vse polno nemških delov napisov na trgovinah in gostilnah pomazanih s katranom. To dejanje neposredno pred »Slovenskim dnevom« v Kočevju dokazuje, da so hoteli gotovi činitelji na ta način motiti prireditelje »Slovenskega dne« in pripraviti do te narodne manifestacije nerazpeloženje. Tóda temni ljudje, ki so ponoči opravljali to delo z zlim namenom, so imeli smolo. Službujoči stražnik je zalotil dva člana tukajšnjega Sokola, ki pripadata onemu delu primorskih priseljencev, ki je za časa prejšnjih naših vlad našel na naših gostoljubnih tleh toliko zaslombe. Zalotil ju je pri delu, ko sta ravno hotela pomazati tudi napis na Verderberjevi gostilni.

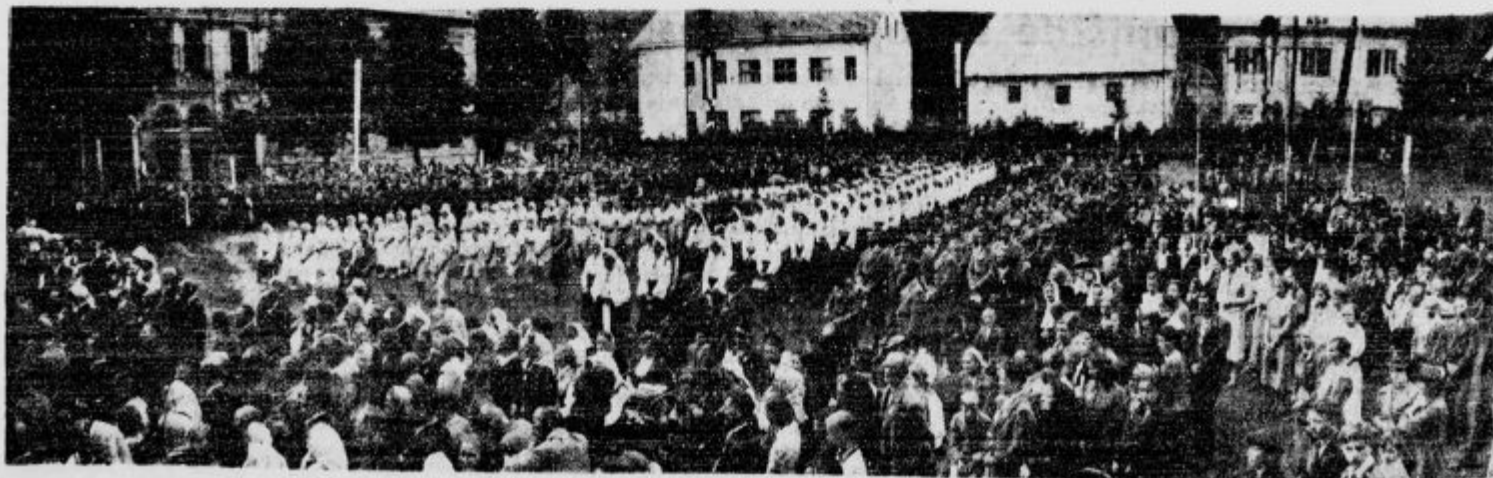
NESREČE

d Avto je povozil tri volkove te dni v bližini Gospiča. Ponoči sta se peljala šofer in neki delavec iz osamljene gorske vasi proti Gostivarju. Ko je avtomobilova luč na nekem ovinku nenadoma osvetlila del ceste, je šofer zapazil sredi nje pred seboj tri volkove. Vozil je kar naprej. Volkovi se s ceste niso umaknili, ker jih je svetloba popolnoma zaslepila. Tako je tovorni avtomobil povozil sredi ceste vse tri

volkove. Šofer je takoj nato avtomobil ustavil, da bi se prepričal, če so bili to res volkovi. Našel je sredi ceste res enega volka, drugi je ležal ubit v obcestnem jarku, tretji pa jo je najbrž le toliko skupil, da je še lahko pobežnil.

n Vlak je povozil železničarja. V petek, 2. septembra zvečer, se je vračal s postaje Sevnica proti svojemu domu Alojz Perme, železničar in posestnik. Na tej poti ga je dohitela nenadna nesreča, ki mu je vzela življenje. Njegova hiša stoji tik ob železnici na nasprotni strani glavne ceste. V bližini se odcepi cesta na most čez Savo. Ker je ta prevoz že skoraj na postaji, je treba iti čez več železniških tirov. Perme je šel čez prevoz. Na zadnjem tiru so pravkar premikali tovrne vagona, ki so mu zaprli prehod in zaradi tega je nekoliko počakal sredi prevoza. V tistem trenutku pa je prevozil osebni vlak in Zagreba. Ker je g. Perme gledal proti tovornemu vlaku, ni videl prihajajočega osebnega vlaka, katerega stroj je zgrabil Permeta, ga vlekkel kakih 20 m s seboj in vrgel nato na drugi tir. Perme je udaril z glavo ob tračnico in je bil kmalu mrtev. Dobil je tudi nekaj drugih poškodb, vendar vlak telesa ni razmesaril. Perme je bil dober mož in vesten železničar.

n Griža se je zelo razpasla po dolnjelendavskem okraju. Nekaj ljudi je na tej nevarni bolezni zadnje čase tudi že umrlo. V čakovski bolnišnici so umrli štirje. V bolnišnici v Murski Soboti dozdaž še ni nihče od teh bolnikov umrl, a jih leži tam bolnih na griži nič manj kot 45.

Pogled na večtisočglavo množico zbu rovalcev na slovenskem dnevu v Kočevju.

Po vaseh jih je dozdaj umrlo 10. Pravijo, da se je ta bolezen toliko razpaala, ker je bilo zaradi zadnjih povodnjak nekaj vodnjakov oskrujenih, a jih potem ni nihče očistil, pač pa so ljudje še dalje pili vodo iz njih. V nekaterih vaseh je ljudem sploh prepovedano hoditi iz hiš, ker se boje, da se bolezen ne bi še bolj razširila. — Ljudje, ne skrivajte bolezni in dajte se pravočasno cepiti!

n Strela, toča in ogenj v Slovenskih goricah. Noč od one nedelje na ponedeljek je bila po severnih Slovenskih goricah strašna. Od jugovzhodne strani so se bližali nevarni temni oblaki, ki so navdajali s strahom ljudi po Slovenskih goricah. Okrog pol ene zjutraj je nastopila usodna huda ura, kakršne že nekaj let nismo doživeli. Začelo je strahovito grmeti, strela je udarjala neumljeno. Po nekaterih krajih, na primer v lhovi, Lokavnih in Štojn-grovi je padala tudi toča. Strela je udarila tudi v veliko vinsko stiskalnico pri posestniku Alojzu Kuru v Radvanskem vrhu št. 14 pri Negovi. S slamo krito in vse leseno poslopje je bilo na mah v silnem plamenu. Bližnji vaščani so komaj rešili iz kleti štiri sode. Ljudje so z velikim naporom ohranili 10 metrov oddaljeno leseno, a slamo krito gospodarsko poslopje. Če bi se užgalo, bi to postalo usodno za vso vas, ker so hiše povečini pokrite s slamo in stoje blizu druga drugi. Škoda, ki jo je naredila strela s tem, da je uničila vse poslopje, vinske kleti, orodje, pohištvo itd., cenijo nad 25.000 dinarjev, lastnik pa je zavarovan le za 4000 dinarjev. Strela je udarila tudi v kapelo posestnika Alojza Geratiča v Negovskem vrhu in jo močno poškodovala.

n Požar je uničil veliko gospodarsko poslopje posestnika Ivana Koprive v Založu pri Gotovljah.

n Akademski slikar Napotnik se je ponesrečil. Dne 29. avgusta sta se v Celju »splašila konja, vprežena v voz. Blizu Zimjahovega posestva, kjer preide pločnik v cesto, sta konja dohitela 50 letnega akademskega kiparja Na-

Tudi Italija odklanja Jude

Oni dan je imel italijanski ministrski svet sejo in je najprej sprejel zakon, ki predstavlja neobhoden pogoj za napredovanje drž. uradnikov. Število žensk, ki so zaposlene v državnih ali zasebnih službi, ne more presežati 10% državnih in zasebnih uslužbencev. Za moške, nameščene v državni službi, se uvede uniforma. Ustanavlja se stalni posvetovalni odbor za vojno pravo.

Drugi zakonski načrt urejuje položaj tujcev, ki so pripadali judovskemu plemenu in ki so se naselili v Italiji, Libiji in v ostalih italijanskih pokrajinah po 1. januarju 1919, je tale: Od dneva objave te uredbe z zakonito močjo je prepovedano tujim Judom naseljevati se v Italiji, Libiji in v italijanskih posestvih

v Egejskem morju. V smislu te uredbe z zakonito močjo se smatra za Juda oni, katerega oče in mati pripadata judovskemu plemenu, brez ozira na to, če danes ta oseba pripada kakemu drugemu plemenu ali veri. Prejšnje odredbe, po katerih so mogli Judje postati italijanski državljani, izgube svojo moč. Tujci, ki pripadajo judovskemu plemenu in ki se nahajajo na dan objave te uredbe v Italiji, Libiji in na posestvih v Egejskem morju, kakor tudi oni, ki so se nastanili po 1. januarju 1919, morajo zapustiti te pokrajine v roku petih mesecev, računajoč od dneva objave te uredbe. Oni, ki se ne bodo pokoravali predpisom uredbe, bodo izgnani.

potnika Ivana iz Zavodne pri Šoštanj, ko je pravkar šel s svojim prijateljem po opravkih v Teharje. Tu je križišče poti v Gaberje in na mestno pokopališče. Konja sta najbrž hotela zaviti na levo, kipar Napotnik pa se ni mogel tako hitro izogniti in v tem trenutku ga je zadelo oje voza, da je padel pod konja in voz, ki ga je vlekel okrog 9 metrov naprej po cesti. Konja sta z vozom divjala še naprej proti Teharju, kjer so ju vsa upehana prijeli. G. Napotnik ima večkrat zlomljeno desno nogo pod kolonom, močno poškodovano hrbtenico, hude notranje poškodbe in več podplutb po glavi.

n Zopet vse uničeno. Strahovita nevihta s točo je divjala oni ponedeljek zvečer nad Medjimurjem. Posebno mnogo so trpeli zaradi te nevihte vinogradi v okolici Ljutomera, uničena pa sta tudi po številnih krajih praso in ajda. Tudi strela je opravljala svoje kruto delo. Pri Sv. Juriju na Bregu je strela udarila v hlev posestnika Andreja Knetlija in ubila dva konja. Poleg konj je spal hlapec, ki pa se mu ni nič zgodilo, prav tako so ostale nepoškodovane

tudi krave, ki so v hlevu stale zraven konj, Kmet ima približno 10.000 din škoda.

— Pri neredni stolici, napetosti črev vsled zapeke prav odlično odvaja naravna »Franz-Josefovca« grenka voda zaoznanke prebave nakopičene v čreveh. V zdravniški praksi se uporablja »Franz-Josefovca« voda s polnim uspehom pri odraslih kakor tudi otrocih.

Reg. po min. soo. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, III. V. 25.

NOVI GROBOVI

n Ne, on ni umrl. V Bizoviku pri Ljubljani je odšel po večno plačilo Franc Pavčič. — V Pamečah pri Slovenjem Gradcu je odšla k Bogu Berta Serbak roj. Krajnc. — V Rovtah pri Logatcu so djali v grob soproga gostilničarja Rozalijo Kunc. — V Okomini je na veke zatisnil oči posestnik Franc Lužnik. — V Pobrežju pri Mariboru je zapustila solzno dolino trgovka Antonija Zelenka rojena Bizjak. — V Brežicah so pokopali viš. davč. upr. v p. Miroslava Stumbergerja. — Umrl je dolgoletni podpredsednik »Jugočeške« v Kranju Emil Storza. — V večnost je odšel vodja kemične delavnice KID na Jesenicah inž. Ignacij Haiser. — V Ptujju je umrla Marija Pogruje roj. Zupančič. — V St. Janžu na Dravskem polju je na veke zatisnil oči pol. nadzornik v pok. Stefan Goričan. — V Ljubljani so umrli: vdova Ana Znidaršič, pekovski mojster Josip Gabrijelčič, zasebnik Edvard Premk, gimn. rav. v p. Oton Bartel, žena upok. žel. uradnika Marija Hassel, trgovka Antonija Kotar roj. Venier, poštna uradnica v p. Amalija Paulin in soproga šolskega služitelja Marija Treven rojena Čebohin. — Gospod, daj jim večni mir!

Daladier bere komunistom levite

Medtem ko komunistična stranka, za katero brez ugovora capljajo socialisti, napevja vse sile, da prepreči spremembo zakona o 48 urnem delavniku, ki Francijo vodi do gospodarskega poloma, je predsednik vlade Daladier v vojnem odboru parlamenta v oddelčnih besedah napadel komuniste zaradi njihovega zadržanja.

Daladier je odkril sramotno dejstvo, da so bila francoska podjetja primorana, da velika naročila iz Amerike odklonijo, ker jih v zahtevanem času niso mogla izvršiti, ker so vezana na 40 urni delavnik. Ta naročila so potem Amerikanci oddali Italiji in Nemčiji. Ko so komunisti Daladieru začeli ugovarjati, je izjavil:

»Vi nimate nobenega drugega izhoda, kakor da daste vladi na razpolago vsa sredstva, da skuša proizvodnjo dvigniti, ali pa mora Francija odstopiti kot velesila in popolnoma spremeniti svojo zunanjo politiko in kapitularirati.«

Ko je komunistični poslanec Cornavin skušal oslabil izvajanja Daladiera, češ da bi bila morala francoska vlada v zadnjih tednih bolj odločno vzeti v zaščito Češkoslovaško, je ministrski predsednik odgovoril:

»Komunisti bi radi napovedali vojno kar vsemu svetu. Če pa zahtevam le malenkost

za Francijo, da bi bila pripravljena za vsako vojno, pa so naenkrat gluhi. Vi hočete, naj pošljem Nemčiji pismo. Gospodje, danes ni čas, da bi vodja francoske vlade igral don Kichota, zakaj jaz sem mnenja, da so danes za zaščito miru bolj potrebne nadure, da Francija zadosti svojim mednarodnim obveznostim ter da brani v svetu svoje dostojanstvo in svoj ugled kot velesila, potem morajo delavci več delati; če pa vi tega nečete, potem bo morala Francija proglasiti svojo nevtralnost in se umakniti v kot.«

Ko je komunistični poslanec zopet nekaj ugovarjal, je predsednik vlade ponovil:

»Ugotavljam, da so tisti, ki me priganjajo, da bi bolj odločno nastopil proti Nemčiji ter zavzel bojno stališče, isti, ki skušajo onemogočiti v tovarnah, ki izdelujejo orožje, najno potrebno daljše delo.« — Odbor je nato, izvzemši komunističnega predstavnika, soglasno sprejel Daladierove smernice.

Kljub temu, da se je vodja socialne demokracije Leon Blum postavil na stališče, da je treba pospešiti proizvodnjo orožja ter zato zvišati delavnik, se je tudi socialistična stranka pridružila komunistom, ki sklicujejo protestne shode zoper Daladierovo odredbo in hočejo sprožiti generalno stavko...

Slomšek mladini

Kaj pomaga veliko znati, pa se slabo zadržati, glave prebrisane, srca pa grdega biti. Znati pisati in brati, vsakemu odgovor dati, misliti pa ne. Ako bi kdaj kaj takega od vas učakal, bi vam ne dal vstopiti v šolo. V šolo hoditi, med poštene šolarje zapisan biti, je velika sreča in čast. Hočete pridni šolarji biti, posebne trojne dolžnost na skrbi imejte: Bogu prav lepo služiti, se pridno učiti, pa starše in predstojnike lepo ubogati. Kdor teh dolžnosti ne dopolni, šole vredca ni in bo odvržen.

RAZGLED PO SVETU

ITALIJA

s Blagoslovljena smrt. V avgustu so romali na Višarje številni duhovljani iz Šmarja, Gaberja in Branice na Vipavskem in Stanjela na Krasu. Odpeljali so se k čudodelni nebeški Pomočnici v treh avtomobilih. Pridružila se jim je tudi 69 letna Frančiška Vidmar iz Rihemberka. Stara mati je sicer nekoliko bolj počasi, vendar vsa vedra obiskala z drugimi vred najprej Mengore in potem višarsko svetišče. Prej in na povratku je z drugimi romarji veselo prepevala pobožne pesmi. V bližini Rablja je nepričakovano začela kimali na svojem sedežu. Sopotniki niso posvetili temu v začetku nikake pažnje, ker je še malo prej navdušeno pela. Ko so se čez nekaj časa zanjo nekoliko pozanimali, je bila — mrtva, zadela jo je srčna kap. Srečna žena je umrla s sveto pesmijo na ustnicah. V Bovcu so ugotovili njeno smrt in jo potem po navodilih orožništva pripeljali kar z avtom naravnost v Rihemberk, kjer so jo pokopali.

s To in ono. Časopisje piše, da so začeli Italijani bolj na visoko rasti. To da je posledica zdravstvenih in športnih ukrepov fašistične vlade, ki je močno izboljšala življenjske razmere italijanskega naroda. Tako se razvija zdaj prav zdravo italijansko pleme. — Zlato poroko sta praznovala v Idriji vpkajeni rudniški uradnik Josip Gruden in njegova žena. — 10. avgusta je bil za del črniške dekanije nesrečen, črn dan. Nad ubogo dolino, ki že itak ječi pod težkimi gospodarskimi nepravilnostmi, je prihrumel grozno neurje: klestila je toča in ugonabljala jo strela. Toča je pobila vinsko trto in pokončala razne druge poljske nasade, zlasti turščico, od Kamenj čez Potoče. Selo in Batnje tja doli do dornberške meje. Nekateri vinogradi so docela okleščeni in bodo ostali nesrečni kmetje skoraj brez kapljice. — Nič manj neizprosno ni gospodarila strela. V Potočah je ubila 62 letnega posetnika Andreja Pegana. Bila sta skupaj s sinom. Prvi je padel po tleh sin, ki

pa je bil na srečo od strele samo omamljen, na njega se je pa zgrugil do smrti zadeti oče. Bil je mož poštenjak. N. p. v. m.! — V Štomazu je strela udarila v dve hiši, ki sta pogoreli. — V Volčah je upepelil ogenj skladišče Mihaela Rutarju. — Iz Velikega Repna so pripeljali v tržaško bolnišnico 56 letno Ano Škrabar. Škrabarjevo je krava nabodla z rogovi in ji prizadejala na trebuhu tako strašno rano, da so ji izstopila čreva. V bolnišnici so jo sicer takoj operirali, vendar je zelo malo upanja, da bi okrevala. — V Mirni je pobesnela krava podrla 39 letno Emo Brajnj ter jo tako hudo poškodovala, da je kmalu nato umrla. Zdravniška preiskava je ugotovila, da je pokojnica pri padcu zadela z glavo ob skalo in dobila smrtno rano. Nesrečnico so po daljšem času našli kmetje iz okolice. Pokopali so jo ob veliki udeležbi občinstva. — 73 letnega župnika Ignacija Lebana je podrl avtomobil in ga hudo ranil. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer so ugotovili, da ima zlomljeno desno nogo in še nekatere notranje poškodbe, toda zdravniki izjavljajo, da ne bo nič hujšega. Zločinskega avtomobilista iščejo.

ČEŠKOSLOVAŠKA

s Spor med Čehi in Nemci je še vedno glavna točka mednarodne politike in bo to še precej časa ostala. Pogajanja med sudetskimi Nemci in češkoslovaško vlado se namreč še vedno niso premaknila z mrtve točke, da si je predsednik dr. Hodža Nemcem predložil že tretji načrt, kako zadovoljiti njihovo zahtevo po avtonomiji, pa so Nemci po vrsti odklonili vse tri. Ker pa se zdi, da vodja nemškega rajha res noče vojne, v kateri bi Nemčija lahko tvegala vse, zato so še vedno tako v Londonu kakor v Parizu prepričani, da se bo našla podlaga, na kateri se bosta mogla češkoslovaška vlada in njen nemški nasprotnik sporazumeti. Izvedelo se je, da bo angleški svetovalec, lord Runciman, ako bi obe stranki na noben način ne mogli skupaj,

predložil svoj lasten načrt, kako preurediti državo ali pa celo ustavo češkoslovaške republike, da bi na eni strani bila zasigurana enota češkoslovaške države, na drugi pa bi imeli češkoslovaški narodi zadostno samoupravo.

s Ob pogrebu Andreja Hlinke, voditelja Slovakov sta govorila min. predsednik Hodža in podpredsednik slovaške ljudske stranke Tiso. Hodža se je odkrito priznal za Slovaka in je poudaril, naj se vsi Slovaki prizadevajo za močno in zadovoljno Slovaško. Tiso je med drugim dejal: »Hlinka je mrtev, češkoslovaška republika pa stoji in bo, če Bog da, v resnici lasten dom slovaškega naroda. Slovaška stranka bo ostala zvesta zamisli samostojnega in neodvisnega slovaškega naroda v republiki. Dal Bog, da bo slovaška dežela v češkoslovaški republiki srečna!«

NEMCIJA

s Italijanski Nemci se izselijo. Inozemski listi poročajo, da s vršijo med nemško vlado in Mussolinijem pogajanja za nemško manjšino na Južnem Tirolskem. Po teh poročilih bi se nemško prebivalstvo Tirola naselilo v Nemčiji na bivših habsburških posestvih. Vso gmotno škodo, ki bi jo Italija utrpela zaradi izselitve Nemcev, bi Nemčija poravnala s primerno trgovinsko politiko. Ta, četudi nepotrjena vest, je vzbudila posebno v manjšinskih krogih veliko pozornost. — V Selah sta umrli Zerjavova mati in Marija Maurer; prvi je bilo 83, drugi 85 let. — V Podravljah je odšla v večnost Lojza Šelander roj. Marinič. — V Kapli ob Dravi je zapustila solzno dolino 21 letna Mielka Singer. — V Svečah so djali v grob Jožefa Paka pd. Vrbancina. — Na Čajni pod Dobračem grade šolo. — Za popravo hiš in stanovanj je dež. vlada razpisala 20% podporo.

MEHIKA

s Umrjen, ker je krščanski nauk učil. Katoličani okrožja Husjuapon de Leon v zvezni mehiški državi Oaxaca so pred kratkim naslovili na mehiškega predsednika generala Cardenasa javno pismo, v katerem se pritožujejo, da morilci duhovnika Lucija Serrano Martinez še vedno nekaznovano hodijo okoli ter uživajo vse državljanske časti in veljavo. Ta duhovnik je dne 2. junija letos učil krščanski nauk v zasebni šoli v kraju San Pablo Anicano. Med poukom so ga napadli doselej neprijeti morilci in ga na kraju samem umorili. V pismu naglašajo katoličani, da so sokrivci tega umora nad katoliškim duhovnikom zastopniki mestnih oblasti iz mesta San Pablo Anicano kakor tudi učitelji tamkajšnje državne šole. Morilci in sokrivci se nekaznovani sprehajajo po mestu in nihče jim nič ne stori, čeprav je oblastem vse znano.

AMERIKA

s Razno. V Chicago se je vrnil iz Jugoslavije, kamor je bil povabljen od ljubljanskega župana dr. Adlešiča, da je v Sloveniji predaval o mlekarstvu, podjetni naš rojak Anton Vencel, ki vodi v Chicagu večjo moderno mlekarno. Kakor se je Vencel izrazil, nameravajo v Sloveniji v doglednem času zgraditi mlekarno po ameriškem sistemu. Ob tej priliki, ko se je mudil v Sloveniji, je pokazal zar. inive filmske slike svoje mlekar-

Tako-le so japonske letalske bombe uničile vagone na kitajskem kolodvoru v Hankovu.

Ljubljana
Komenskega ul. 4
Telefon št. 3633

Dr. Frane Dergane
in-prisilij tirag. št. 1 r. p.
Ordinira: 11.-1.

Dunajski sejem

11. do 17. septembra 1938

Tehniški sejem do 18. septembra

Znatne vozne olajšave.

Brez potnega vizuma! S sejmsko izkaznico in potnim listom prost prehod v Nemčijo. Ogrski prehodni vizum se dobi s sejmsko izkaznico na meji. Znatno znižana voznina na jugoslovanskih, ogrskih in nemških železnicah, na Donavi, na Jadranskem morju ter v zračnem prometu.

Pojasnila vseh vrst kakor tudi sejmske izkaznice (po Din 50—) se dobe pri

Wiener Messe A. G. Dunaj VII
in pri častnih zastopstvih v Ljubljani:

Zveza za tujski promet v Sloveniji (Putnik
Gajeva ulica (Nebetičnik)

Zveza za tujski promet v Sloveniji (Putnik),
podružnica hotel Miklič nasproti glavnega
kolodvora, in njene podružnice.

Brzoparilniki! s bakrenim ali jeklenim v
ognju podinkanim kotlom.
Zgajni koili vseh sistemov in velikosti, ter raz-
novrstne druge kotle za pralnice.
Kuhanje krme i. t. d. bakrene in železne. — „Sigmel“
aparate proti v. omu, kateri signalizirajo s strelom. —
Zajamčeno prvovrstno blago in naložite cene dobite vedno
pri: tvrdki!

Kotlarka dr. z o. z., Ljubljana

Koledrska ulica št. 23 Telefon 37-92

Sprejemamo popravila!

Zahtevajte prospekte!

V vsako hišo »Domoljuba«!

Kdor hoče najugodnejše prodati

dolarje, lire, franke

in sploh tuji denar, naj se obrne na

Prometno banko v Ljubljani

poleg škofije. — Banka je ves čas
krize izplačevala vloge neomejeno v vsaki višini

CELO LETO MOŠT (šira)

lahko trajno pripravite iz grozdja, kakor tudi vse sadne sokove
Brez kakih aparatov! Brez izgube časa! Brez strokovnega znanja!
s pomočjo **NIPAKOMBINA A/II.**

Odljena iznajdba današnje znanosti! Enostavno! Poceni! Higijensko!
Odobrilo Ministrstvo poljedelstva.

Pojasnila in cenik
pošlje brezplačno:

RADIOSAN, Zagreb, Dukljaninova ul. 1.

Ljubljanski velesejem

1.—12. septembra 1938

veliko nagradno žrebanje

Brezplačno za obiskovalce velesejma iz tuzemstva

Krasna darila (Izvetzi so imetniki permanent-
nih legitimacij za Ljubljano)

Motorno kolo »Bob Phaenomen« (Vok, Ljubljana) □
Radio aparat 4+1 cevni »Super Ingelent« (Technik-
Banja, Ljubljana) □ **Sivalmi stroj**, modern, pogrez-
ljiv (Vok, Ljubljana) □ **30 prvovrstnih danskih in**
moških koles: »Tribuna« F. Batjel, »Condore«; S.
Rebolj in drug, »Restac«; Splošna trgovska družba,
»Turnier« in »Elite«; H. Suttner, »Axoc«; Ign. Vok,
»Panax«)

Darila so razstavljeni na velesejmu.
Odtiraj kupon od vstopnice, napiši nanj svoje ime
in vrzi v zapečateni žaro, ki stoji ob glavnem
vhodu. Dan obiska poljuben med 1. in 12. sept.
Komisijsko žrebanje bo 12. septembra ob 5. uri
popoldne na velesejmu.

Brezplačen pouk v igranju. Zdobite brezplačen katalog.

MEINEL & HEROLD d. z.
a. z.
zal. tvornice **MARIBOR** st. 107
glasbil

Gospod profesor si »gac« je tam okoli prvega
nekoliko preveč privoščil in v takem stanju za
mizo zaspal. Restavrater je ukazal natakarju, naj
epečega gosta postavi na cesto, natakaj pa je temu
ugovarjal: »Škoda, da bi ga ven vrgli, vsakokrat
ko ga pokličem, mi znova plača cebo.«

Brezpogojno
lahko
zaupate -

blagemu in dobremu Schichtovemu terpentinovemu milu, ki
odpravi temeljito vsako nesnago. Schichtovo terpentinovo milo
uživa svoj sloves pri milijonih gospodinjin si je pridobilo njihovo
popolno zaupanje, kajti perilo oprano s tem milom, ostane
dolgo časa kot novo.

SCHICHT DVO TERPENTINOVNO MILO
pere
bleščeče
bela

Širite katoliško časopisje!

Ni vse zlato, kar se sveti!

Zato ne kupujte od tistih, ki Vam po
Vaših domovih in vaseh vsiljujejo razno
blago. Ako hočete biti po nizki ceni
dobro oblečeni in obuti, pridite v staro-
znano trgovino z mešanim blagom

Ivan A. Grosek - Trebnje

V boj za naše časopisje!

»Domoljub« stane 38 din za celo leto, za tuzemstvo 60 din. — Dopise in spise sprejema uredništvo »Domoljuba«, naročnino, in-
serte in reklamacije pa uprava »Domoljuba«. — Oglasi se zaračunavajo po posebnem ceniku. — Telefon uredništva in uprave: 40-04.
Izdajatelj: dr. Gregorij Pošjač. — Urednik: Jože Košček. — Za jugoslovansko tiskarno: Karel Ceč.